

Nogle vare af den Mening, at den intercommunale Betsatning har en saa stor Betydning, at de vilde fastholde den som Betingelse for at gaae ind paa Loven, og at de med denne deres Anskuelse bleve i Majoritet, saa ligger ogsaa heri en Mulighed for, at der slet ingen Indkomsskat blev. Jeg vil nu imidlertid spørge de Herrer, hvorledes vor Stilling vil være, naar vi i næste Rigsdagsmøde ikke faae nogen vestindviist Capital og ikke faae nogen Indkomsskatlov sat igjennem — den nuværende Indkomsskatlov udløber som bekendt med næste Finantsaar — men naar der derimod kommer Forbringere til os om 2, 3 eller maaskee flere Millioner til Dækning af aldeles paatrængende Rustningsudgifter og andre Udgifter vedrørende Udførelsen af Hærloven, Befæstningsarbejder o. s. v. Turde det da ikke være rimeligt, at vi meget vilde fortryde, at vi, i alt Fald moralsk, og maaskee mere end moralsk, ved nu at vedtage nærværende Lov, som den er foreslaaet af Udvalgets Fleertal, havde sat Regjeringen istand til ved Afslutning af Contracter o. s. v. at binde vore Hænder med Hensyn til Fortsættelsen af et Jernbaneanet i et Omfang, som vi under disse Omstændigheder maatte finde høist betænkeligt? Hvad det Slags Eventualiteter angaaer, vilde det vistnok falde meget vanskeligt for Indenrigsministeren at faae nogen Entrepreneur til at underkaste sig dem, saaledes at Regjeringen skulde kunne være berettiget til under saadanne Forudsætninger at træde tilbage fra allerede indgaaede Forpligtelser. Det synes overhovedet, som om Ministeren nærmest har tænkt paa saadanne Eventualiteter, der kunde være en Følge af en ny Krig, men jeg beder taget i Betragtning, at der ikke blot er Spørgsmaal om de Følger, som kunne hidrøre fra en Krig, hvori vi selv ere indviklede; der kan tænkes ligesaa indgribende og i finantsiel Henseende maaskee, hvad denne Sag angaaer, endnu farligere Følger, som kunde flyde for os af en almindelig europæisk Krig, selv om vi ikke bleve indviklede deri. Jeg vil naturligviis ikke i Anledning af denne Sag tillade mig nogensomhelst Conjectur med Hensyn til, hvorledes den europæiske Stilling i saa Henseende kan blive; men jeg vil fremhæve et Par Omstændigheder, hvis factiske Rigtighed jeg ikke troer, man skal kunne betvivle.

Det er en bekendt Sag, at Europa for Dieblisset er, som man kalder det, væbnet indtil Tænderne, og efter en almindelig antagen Beregning, som man har kunnet læse i Blade og Skrifter, udgjør de staaende Hæres Mandskab i Europa for Dieblisset tilsammen omtrent 3 Millioner. Det er fuldstændig vist, at denne Tilstand medfører saa bethdelige Udgifter, at man almindelig antager, at den inden kort Tid maa føre enten til en Krig eller til en Afspænding, fordi man ikke vil være istand til at bestride disse Udgifter, men det er ogsaa vist, at denne Tilstand medfører ganske overordentlige Udgifter for alle Stater, og at meget saa af dem, med Undtagelse maaskee af een eneste, vilde være istand til at bære disse Udgifter uden ved Hjælp af Laan. Disse Laan vilde naturligviis steds blive dyrere og dyrere, og det hidrører saaledes virkelig ikke alene fra vore tidligere Jernbanelove eller fra vor egen Krig, at Rentefoden hertilands nu maa betegnes som snarere at være 5 end 4 pCt. Det er ikke alene af Hensyn til vore indenlandske Forhold, at der i Fremtiden vil udøves et Tryk paa Priserne paa de Statsobligationer, vi skulde sælge eller creere for at skaffe Penge til Jernbanebygningerne; men der kommer andre Momenter i Betragtning, hvis Omfang jeg troer, at Ingen for Dieblisset nopsigtigt vil kunne beregne. Det kan gjerne være, at man i Sverrig ikke mere tænker paa at stifte Jernbanelaan — jeg vil forøvrigt bemærke, at jeg ikke vil overtage Garanti for, at der ikke vil komme flere svenske Papirer hertil — men i alt Fald er det vist, at, naar der hidtil er kommet flere saadanne hertil, er det sandelig ikke scandinaviske Tilbøieligheder, som have lokket dem herover; de ere komne hertil, og man har kjøbt dem, fordi man har fundet, at det var en fordeelagtig Waade at placere sine Penge paa, idet man nemlig derved kunde have omtrent 6 pCt., medens man paa samme Tid ved at kjøbe vore indenlandske Statspapirer kun kunde have 4½ eller 5 pCt. Denne Tilbøielighed finder ogsaa paa anden Waade i fuldt Maal sin Fyldestgjørelse allerede nu, om der ogsaa ikke sælges flere svenske Papirer. Der er saaledes russiske Papirer, man kan kjøbe, og jeg kunde nævne andre